

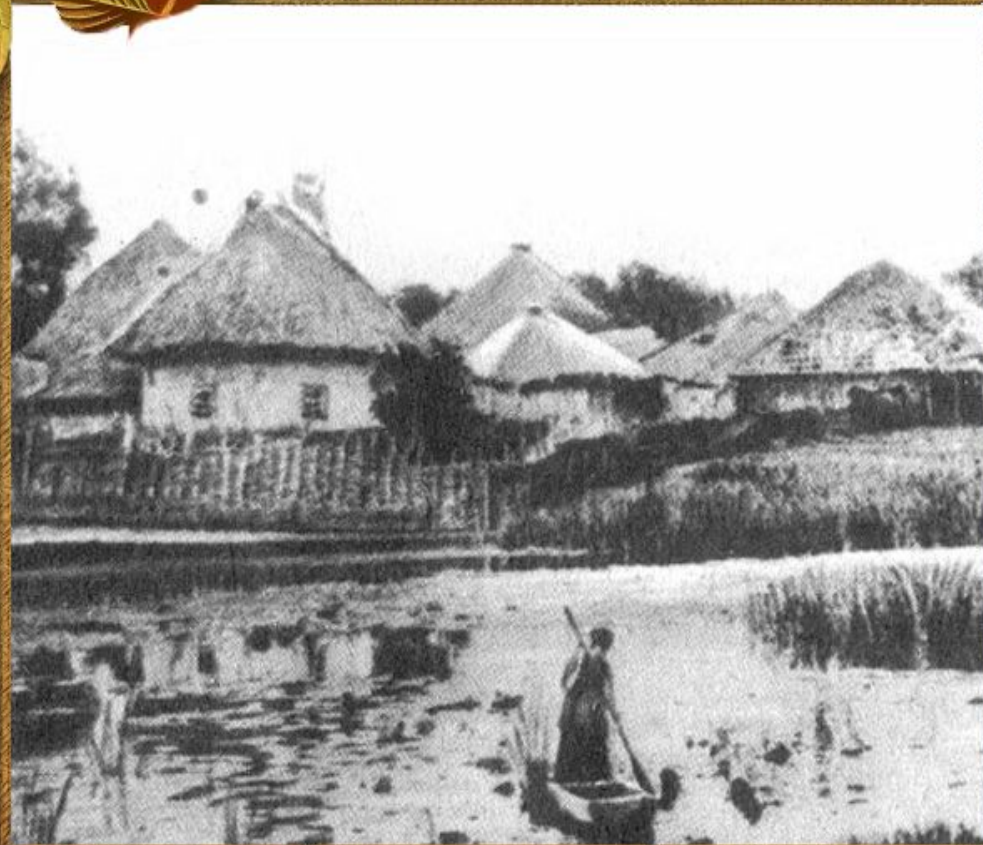

Валер'ян Петрович Підмогильний

(2 лютого 1901, Писарівка —
3 листопада 1937, Сандармох)

Валер'ян Підмогильний
народився 2 лютого 1901 р.
у селі Писарівка.
У 14 років переїхав до
с. Чаплі.

Село
Чаплі

У 1910р., після початкової
сільської школи,
Підмогильного
віддають до
Катеринославського
реального училища, де він під
псевдонімом Лорд Лістер
друкує в шкільному журналі
авантюрні оповідання. У
1917р. було написане
оповідання «Важке питання».

Підмогильний вчився з перервами, через матеріальну скруту, на математичному та юридичному факультетах Катеринославського університету, який так і не закінчив. Літературна діяльність переривалась вчителюванням, працею у видавництвах.

Портрет В.
Підмогильного

Джерела таланту В.
Підмогильного — в рідному краї.
Його внутрішній світ і світовідчуття
формувалися під впливом матері —
сільської жінки, яка усе життя
працювала на землі. Від перших
юнацьких спроб він поволі, але
неухильно виходив на шлях
психологічного реалізму (через
символістські та імпресіоністичні
уподобання), який розвивали в
передреволюційній українській
прозі М. Коцюбинський, В.
Стефаник, В. Винниченко.

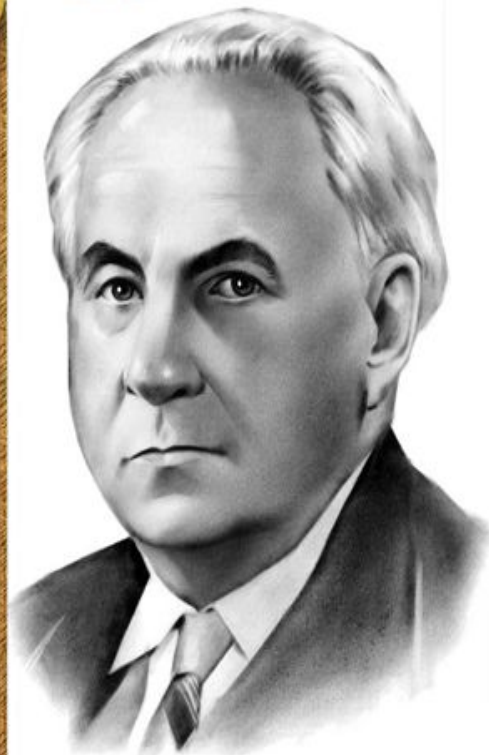
У 1920р. з'являються «Твори. Том 1»: «Собака», «Смерть», «В епідемічному бараці», «Остап Шаптала», «Повстанці», «Комуніст», «Минуле», «За день», «Колисанка», «Кохання». Цього ж року письменник вирушає до Києва.

З 1921 р. він працює
бібліографом Книжкової палати
в Києві, виїжджає до містечка
Ворзеля, там одружується з
донькою місцевого священика
Катериною Червінською,
актрисою Театру юного глядача.
У 1922 р. виходить книжка
оповідань
«В епідемічному бараці».

У 1923-1924 рр. гуртується і розпадається АСПИС (Асоціація письменників), до якої входили Людмила Старицька-Черняхівська, Наталя Романович-Ткаченко, Микола Зеров, Максим Рильський, Павло Филипович, Михайло Івченко, Дмитро Загул, Григорій Косинка, Валер'ян Підмогильний, Борис Антоненко-Давидович та ін.

Григорій
Косинка

Людмила
Старицька

У 1924р. виходить книжка «Військовий літун», за участю Підмогильного (він придумує назву) утворюється група «Ланка»: Григорій Косинка, Борис Антоненко-Давидович, Євген Плужник, Тодось Осьмачка, Михайло Івченко, Яків Качура, Марія Галич, Борис Тенета.

«Ланка»

У 1926 р. з'являється окреме видання повісті «Третя революція». Цього ж року В. Підмогильний бере участь у створенні МАРСу (Майстерні революційного слова).

Разом з Є. Плужником у 1926 — 1927 рр. він підготував два видання словника «Фразеологія ділової мови», працював над сценарієм фільму «Коломба» (не плутати з серіалом «Коломбо») за романом Проспера Меріме.

У Харкові 1928р. виходить друком роман «Місто». Письменник їде до Чехословаччини «для налагодження творчих зв'язків», редагує журнал «Життя й революція». Наступного 1929р. В. Підмогильний повертається до Харкова.

У 1930 р. у Москві в перекладі російською мовою виходить його роман «Місто».

Роман Валер'яна
Підмогильного «Місто» став не
тільки помітним, але й
надзвичайно важливим явищем
в українському мистецтві.
Насамперед — це перший
справді урбаністичний роман в
українській літературі.

Своїм духовним наставником у відчутті слова Підмогильний вважав Михайла Коцюбинського, продовжуючи розбудову української словесності. Блискуче знана Валер'яном французька мова додавала його творам поетики — повнокровності фрази: живої, дихаючої, сповненої натхнення і пристрасті.

8 грудня 1934 р. письменник
був безпідставно
заарештований у харківському
будинку «Слово». Пройшов крізь
закритий суд, вирок без
оскарження, заслання до
концтабору. З листопада 1937 р.
В. Підмогильного розстріляно на
Соловках.

Проза В. Підмогильного тематично розмаїта: через усю творчість письменника 20-х років проходить чи не найпоширеніша в тогочасній літературі тема: революція і людина. Тільки В. Підмогильний сприймав її по-іншому: людина і революція, наголошуючи саме на першому слові.

Дякуємо за увагу!

